

de overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed gelegen te
in eigendom toebehorende aan
en ten kadaster bekend staande onder

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2,
146-1. en 7., 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de
organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

B. Bij inbreuk op de artikelen 1,2,8,9, 13 (§ 1 en 3) de hoofdstukken IV en V,
58 § 1-1°, 60, 61, 62 en 63 van het decreet dd. 21 oktober 1997
betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (B.S 10 januari
1998) de maatregelen of voorschriften vastgesteld in of ter uitvoering van
artikel 8, 13 hoofdstuk IV en V van dit decreet te hebben overtreden of
deze overtredingen in stand te hebben gehouden en namelijk bij inbreuk
op de artikelen 1 -9 -10 en 47 van het besluit van de Vlaamse Regering
dd. 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het
decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het
natuurlijk milieu (B.S. 10 september 1998) in de gebieden en zones zoals
bepaald in artikel 9 van dit besluit zonder voorafgaande en uitdrukkelijke
schriftelijke vergunning van het College van burgemeesters en schepenen
(in zover deze activiteiten door natuurlijke personen of rechtspersonen
andere dan rechtspersonen met publiekrechtelijk statuut worden
uitgevoerd), spijs het verbod volgende activiteiten tot wijzigingen van
vegetatie te hebben uitgevoerd

- a) het vernietigen, beschadigen of doen afsterven van vegetatie, met
uitsluiting van percelen met cultuurgewassen, met mechanische of
chemische middelen;
- b) het wijzigen van het reliëf van nivellering van het microreliëf.

te in de periode van 12.06.1999 tot 19.11.1999

* * * * *

DE PROCEDURE

1. de verjaring van de strafvordering werd rechtsgeldig gestuit door de
opdracht van 10.03.2005 van de Procureur des Konings ;

2. Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik
gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij tussenvonnis van 4 maart 2008 werd een plaatsbezoek bevolen dat werd uitgevoerd op 6 maart 2008. Op vraag van de verdediging werd de behandeling van de zaak vervolgens herhaaldelijk uitgesteld teneinde de beklaagde toe te laten over te gaan tot het herstel.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te [ ] op 10 oktober 2007. Deze dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaars ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken. De strafvordering is ontvankelijk (art. 160 DORO).

3. De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting :

- de middelen en conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJ :

[ ] vertegenwoordigd door het college van Burgemeester en Schepenen, met burelen te [ ] in haar eis tegen de beklaagde. voorgedragen door meester [ ] advocaat te [ ] die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door de heer [ ] substituut-procureur des Konings;

- de beklaagde [ ] in haar middelen van verdediging voorgedragen door haarzelf, bijgestaan door meester [ ] in plaats van mr. [ ] advocaat te [ ] die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

Gehoord het openbaar ministerie in zijn ongunstig advies met betrekking tot de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

*****

STRAFRECHTELIJK

Over de verjaring

4. De strafvordering is niet vervallen door verjaring.

De feiten onder A2 hebben zich voorgedaan in de periode tot en met 30 april 2000.

De verjaring werd binnen de oorspronkelijke verjaringstermijn gestuit door de opdracht van de Procureur des Konings van 10.03.2005 waardoor een nieuwe vijfjarige termijn aanving.

De tenlastelegging

5. Op 12.06.1999 stelt de rijkswacht vast dat in opdracht van de beklaagde bomen werden gerooid op een perceel volgens het gewestplan gelegen in parkgebied. De beklaagde had op 25.05.1999 een bouwvergunning verkregen van het college van burgemeester en schepenen van voor het slopen en herbouwen van een woning. Die bouwvergunning vermeldde echter als voorwaarde dat zij ook over een natuurvergunning diende te beschikken voor het rooien van bomen. De beklaagde verklaarde op 29.07.1999 dat zij geen dergelijke vergunning had aangevraagd en dat het om zieke bomen ging. Op 05.08.1999 vroeg zij een natuurvergunning aan, maar die werd door het schepencollege op 26.10.1999 geweigerd.

Op 18.11.1999 verbaliseerde de lokale politie wegens het uitvoeren van grondwerken. Er werd vastgesteld dat een aanzienlijke reliëfwijziging werd uitgevoerd. Het laag gelegen perceel werd tot 1 meter opgehoogd. De beklaagde werd bevel gegeven tot stopzetting der werken. Een aannemer verklaarde dat hij 25 vrachtwagens met aarde en afbraakmateriaal had opgevoerd in opdracht van de beklaagde.

De beklaagde beloofde herhaaldelijk dat ze de toestand zou herstellen en de opgevoerde grond zou laten verwijderen, maar op 24.07.2001 stelde de verbalisant vast dat er nog steeds niets was veranderd aan de situatie. Wanneer de beklaagde geconfronteerd wordt met de herstellvordering beloofde zij andermaal de toestand te herstellen, maar bij het plaatsbezoek van de natuurwachter van 06.12.2006 bleek dat nog steeds niet het geval te zijn.

6. De feiten worden niet betwist

De betichtingen A1, A2, B.a en B.b, zoals hierboven omschreven, ten aanzien van de beklaagde, zijn naar voldoening van recht bewezen.

De straftoemeting

7. Deze betichtingen zijn de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen slechts één straf dient te worden uitgesproken, namelijk de zwaarste.

8. Krachtens artikel 146 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening kunnen de feiten onder A wordt bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en een geldboete van 26 tot 400000 EUR, of met één van die straffen alleen.

9. Krachtens art. 58 van het Natuurbehouddecreet kunnen de feiten onder B worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 jaar en een geldboete van 26 tot 1.000.000 EUR, of met een van die straffen alleen.

10. De rechtbank gaat niet in de op vraag van de beklaagde om haar de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen.

De beklaagde heeft een ongunstig strafrechtelijk verleden en bovendien blijkt uit niets dat een veroordeling haar maatschappelijke situatie ernstig in het gedrang zou brengen.

Uit het dossier blijkt dat er ernstige schade werd toegebracht aan een kwetsbaar natuurgebied. De beklaagde heeft gehandeld uit eigen belang en heeft geen oog gehad voor het belang dat de gemeenschap heeft bij het behoud van de biodiversiteit. Zij heeft evenmin respect betoond voor de rechtsregels die natuur en landschap beschermen.

De beklaagde is slechts onder druk van de strafvervolgning overgegaan tot herstel van de plaats. Met dat herstel wordt rekening gehouden bij de bestraffing.

Nu de feiten niet van aard zijn dat zij gestraft moeten worden met één of meer straffen van meer dan vijf jaar kan de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

11. Rekening houdend met het tijdstip waarop de thans te beoordelen feiten werden gepleegd, zoals in de inleidende dagvaarding aangegeven - het zijn misdrijven gepleegd voor 1 januari 2002 - werd daarbij rekening gehouden met de beginselen inzake de niet-retroactiviteit van de strengere strafwet (artikel 2 lid 1 Sw.) en de retro-activiteit van de mildere strafwet.

De feiten, zoals hoger omschreven, werden gepleegd deels voor en deels na 1 JANUARI 1995, datum vanaf wanneer de opdecimes waarmede de uitgesproken strafrechtelijke geldboetes worden verhoogd, werden gewijzigd, zodat de op te leggen geldboete met de zwaarste, meer bepaald met duizend negenhonderd negentig decimes, moet verhoogd worden.

Wat de herstellvordering betreft

12. Krachtens artikel 149 DORO beveelt de rechtbank op vordering van de Stedebouwkundig inspecteur en/of van het college van burgemeester en schepenen, naast de straf, de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren of het strijdig gebruik te staken, en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen.

13. Krachtens art. 59 van het Natuurbehouddecreet dient bij elk vonnis van veroordeling het bevel gegeven het goed of de goederen in hun vroegere toestand te herstellen op kosten van de veroordeelde onverminderd de schadeloosstelling en dwangsom. Indien het herstel niet mogelijk is, kunnen op vordering van de Vlaamse Regering, aanpassingsmaatregelen of maatregelen ter herstel van de natuur worden bevolen.

14. Nu de plaats inmiddels volledig werd hersteld in de oorspronkelijke toestand zijn de vorderingen tot herstel van de Stedebouwkundig inspecteur en het Aentschap Natuur en Bos en de burgerlijke partij zonder voorwerp geworden.

Wat de burgerlijke partij betreft

15. De burgerlijke partij dient wel een rechtsplegingsvergoeding te worden toegekend begroot op het basisbedrag zijnde 1.200,00 EUR.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 25, 38, 40, 41, 44, 45, 65,100 van het Strafwetboek, alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952
art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;
art. 1, 8, 14 §1 wet van 29 juni 1964;
art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;
art. 1022 Ger.W.

* * *

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A1, A2, B.a en B.b samen tot een **GELDBOETE van 9.915,74 EUR** (2000 frank verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes, gedeeld door 40,3399).

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerleaging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde voor wat betreft 8.428,38 EURO of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden van de uitgesproken geldboete van 9.915,74 EUR zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EUR, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke misdaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 76,50 EUR.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EUR in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993 en bij K.B. van 11.12.2001.

***

BURGERRECHTELIJK

Zegt dat de vordering van de burgerlijke partij zonder voorwerp is geworden.

Veroordeelt de beklaagde tot de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.200,00 EUR.

*****

Aldus geweest en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ZEVENTIEN MAART TWEEDUIZEND EN NEGEN.

Aanwezig :

- ondervoorzitter, voorzitter van deze kamer,
- substituut-procureur des Konings,
- griffier.